

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR

(Antiga casa I. López Bernagossi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico
y Extranger, 2'50

DE DIJOUS A DIJOUS

No extranyin els nostres lectors que durant vuit ó deu dies haja quedat interrompuda l'acció del Poder central.

Ocupat el Gobern ab això del eclipse, no ha pogut, com es natural, dedicar la seva atenció á cosas d'importància secundària, y per xo no ha fet res referent á la fam d' Andalusia, al pavorós problema de la emigració y a tants y tants altres assumptos que temps hán estàns sobre l' tapet.

Es d' esperar que, acabada la interessant funció del Sol y la Lluna y ben determinats el color de la corona y la forma de les protuberances solars, els senyors ministres tornarán al seu despaig... y s' entrará á la normalitat del *hacer que hacemos* y del *embolica que fa fort.*

**

Donya Matilde López, viuda del primer President de la República espanyola, don Estanislao Figueras, va ser l' altre dia detinguda al carrer per la policía y portada á la presó de Madrid, á instancies d'un acreedor impacient, per mor d' una lletra de *doscents pessetas* y pico que, acceptada per donya Matilde, no havia sigut pagada á son degut temps.

De manera que, ja ho veuen; la viuda d' una gloria d' Espanya, d' un home que va ser President de la República, se troba en situació tan apurada que no pot pagar sisquera doscentes pessetas.

Consigném ab orgull la notícia, perque ella es el millor elogi dels homes qu' en las nostras filas han ocupat els llochs més eminents.

Haver sigut el primer magistrat de la nació y morir deixant á la viuda en la miseria, no més succeeix en el partit republicà.

Y n' hi han anat gayres á la presó de viudas de personatges conservadors y fusionistes?

Y ara n' apressurarem á manifestar que, enterats els prohoms republicans de Madrid, el Sr. Salmerón entre ells, de lo que á donya Matilde li succeïlia, acudiren immediatament á arreglar la seva situació, y avuy la viuda del honrat Figueras torna ja á ser al carrer.

**

¡Gran fetxa pera la Humanitat la del 29 d' agost!

Russia y l' Japó arribaren en tal dia á un acort, y l's representants seus, reunits á Portsmouth, trassaren les bases de una pau que l' món esperava ab anhel y pera la qual no ha traballat poch ni gayre el president dels Estats Units.

El Japó s' ha mostrat verdaderament generós y Russia surt del conflicte molt menos humiliada de lo que esperar devia. La isla Sakaline serà repartida entre l's dos beligerants, l' imperi del zar pagará al del Sol naixent una suma equivalent als gastos que l's prisoners russos

han ocasionat al Japó, y lo que ha estat sigui estat, donemnos las mans y no'n parlém més.

Y pensar que pera arribar á aquest resultat dos pobles han estat barallantse com á fieras durant un any y mitj...

Afortunadament, la pau es un fet y aixó sol fa olvidarlo tot.

¡Visca la pau!

PIF-PAF

Ciutadans: á las urnas!

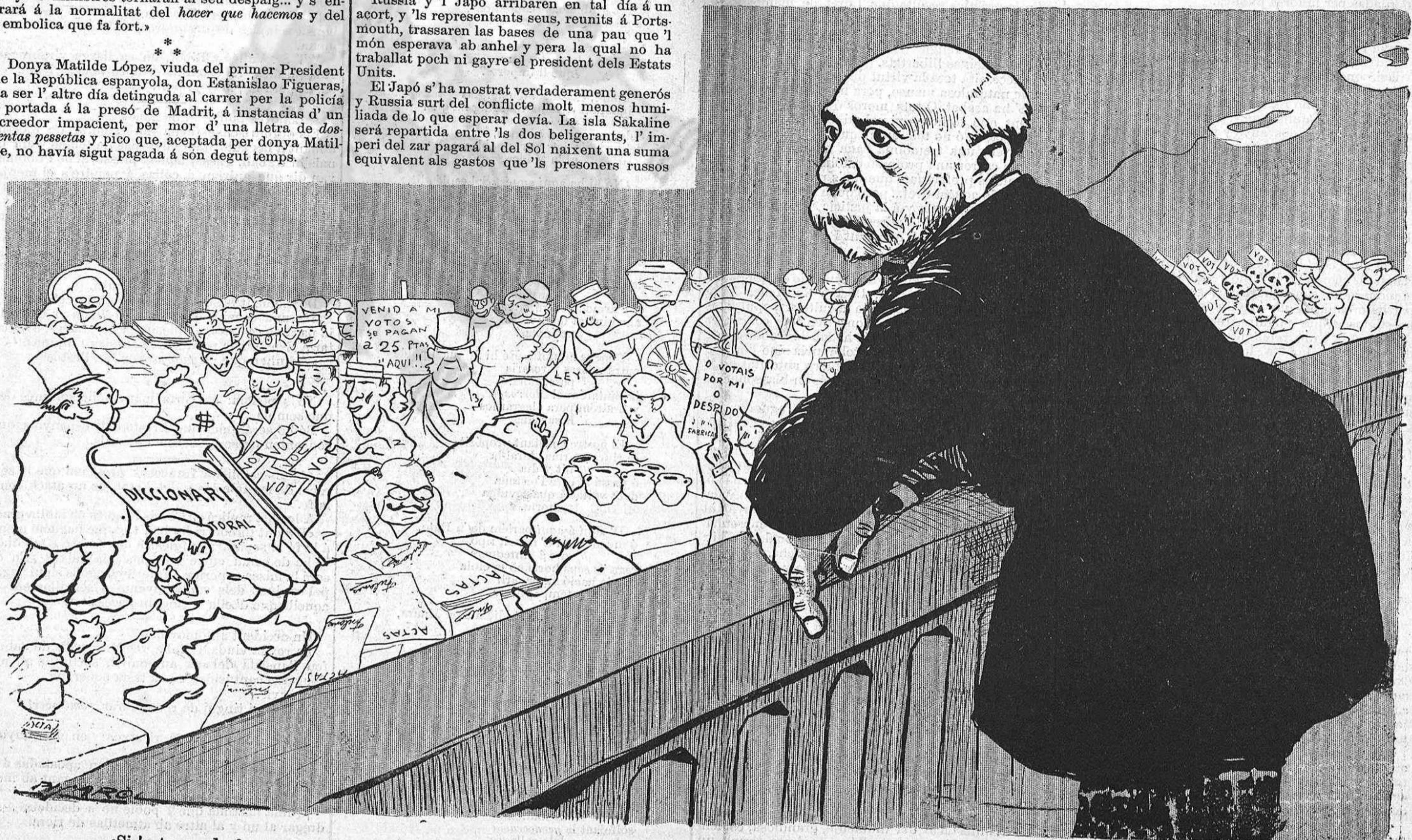
A NÉM á las urnas una vegada més, y seguirán ananthi tantas voltas com sigui necessari, per-

que considerém que l' assistirhi constitueix un dels devers més primordials del poble.

Fins alentant com alentém aspiracions franca-ment revolucionaries; fins tenint com tenim la plena seguretat de que l' cambi suprèm y radical qu' en la organisiació dels poders públics prenem establir no podrém alcansarlo en últim extreñ, sino apelant á la violència, creyérem de tot punt necessàries las lluytas dels comicis, per distints motius. Primer: per afermar més y més la rahó de la nostra aspiració republicana. Segon: per mantenir la forsa de que disposém y acreixerla en tot lo possible. Tercer: pera demostrar al país, ab la irrebatible eloquència del exemple, qu' estém plenament capacitats pera l' exercici de la República.

Votant avuy contra la monarquia, al mateix temps que aném avansant pel camí de las nostras reivindi-

Ecls y nosaltres

—Si 'n tenen de feyna, pobres monárquichs, per combinar la trafica electoral!... Nosaltres no hem de fer res: possehim el vot, y ab això 'n tenim prou.

LA CARICATURA AL EXTRANGER

La gloria dels capellans

—Mira allá!
—Jo no veig res.
—Donchs bé, alló es la gloria.

(D'un periódich italià)

Y qui més digne que'l Sr. Mellado de ser el primer en ostentarla?

Per aixerit y tranquil el Sultán del Marroch.

Ab el projecte de la penetració pacífica's deixa fer magarrufas ara per la Fransa, ara per l'Alemanya, segur de que essent molts els que volen menjarse un pollastre cada hú per' ell, la rivalitat que ab això s'estableix es la millor garantia pel volàtil, que continua espicossant en el galliner.

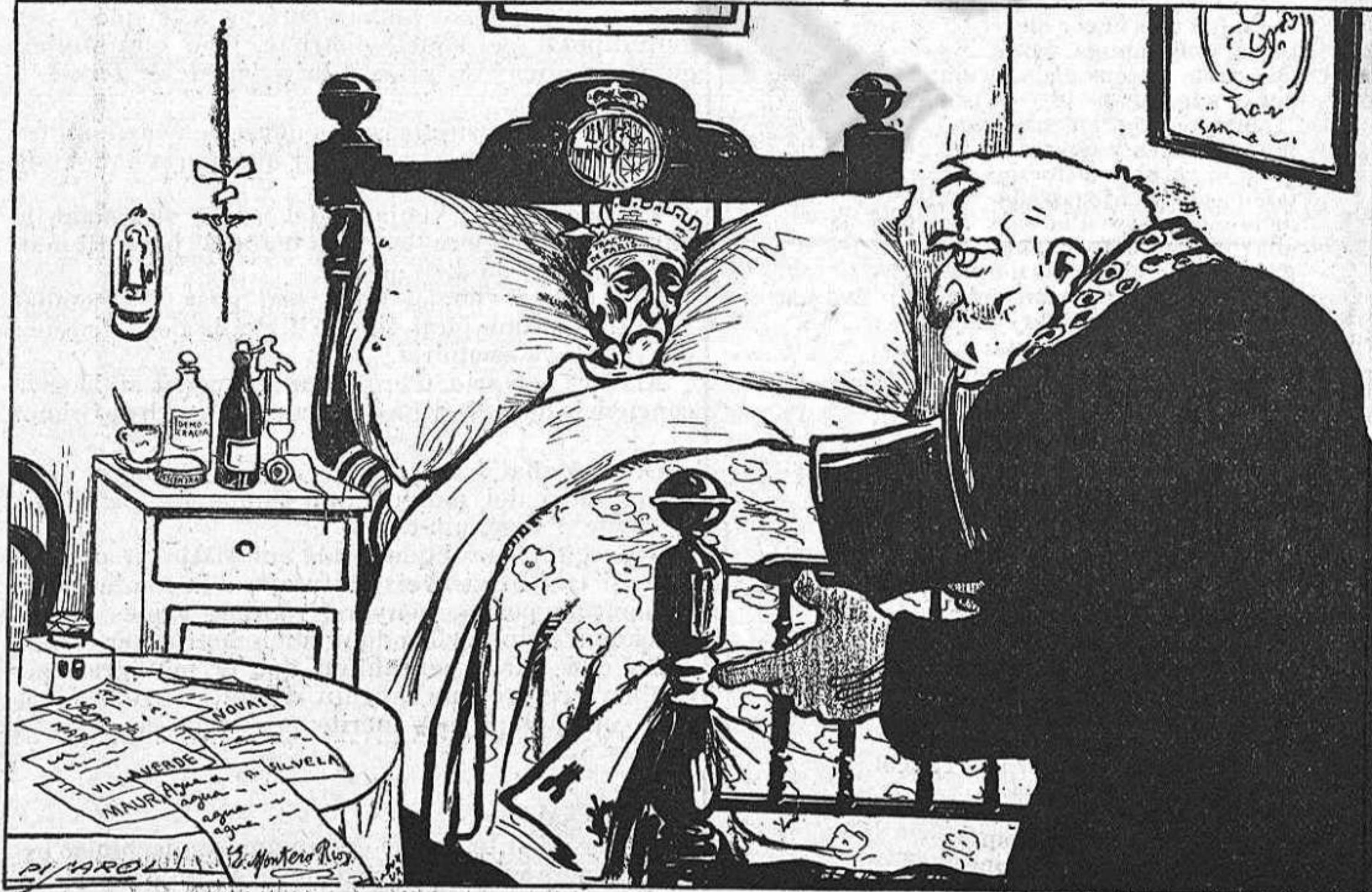
¡Y tal com espicossa!

De moment tots li deixan quartos, perque pugui reformar el seu exèrcit, reforsar la seva hisenda, empender obres públiques útils al país.

Y ell es pron y'ls emplea ¿en qué dirian?

En renovar el personal del seu harém; en omplirlo d'odaliscas frescas y guapas.

La visita del doctor Montero

—Cóm aném, senyora Espanya?
—Ay, don Eugenio. Lo mateix, lo mateix que quan tenia l' altre metge.

—S'agafa la pissa—deya—se li obra la boca ab molt cuidado, se li tira un gra de polvo, i y morta! Es lo que ha de fer en Teodoro Baró. Agafar á cada neutre, individuo per individuo, portarlos á votar á las urnas, y elecció guanyada!

Pera posar remey á la horrorosa miseria de las provincias andaluzas, els aristòcrates de San Sebastián, residència de la Cort, han pres el determini de organizar cotillóns y corridas de toros.

Per ells, les grans miserias nacionals s'han de pender així: divertintse. Y si una vegada cuberts els gastos de les festes, queda alguna coseta, s'envia á Andalusía, á fi de que'ls famelichs se mostrin agrahits, alabant el bon humor dels aristòcrates.

De totes las formas repugnantes que pot pender la caritat, la que repugna més, es la de ballar y divertirse ab la excusa de socorre la miseria d'un poble.

*Potser no siguin graciosas
mes de gracia, no'ls ne falta.*

Va neixe á Gracia l' Enrich,
que cert, es magistrat
de... no se hont, y en Conrat
que de l' Enrich es amich,
un dia, sense malícia:
—¿De ahont ets? —li preguntá.
Y l' Enrich va contestá:
—¿De hont? ¡De Gracia... y Justicia!

L' Engracia, per Sant Andreu,
ab en Deu's va casar;
y ara, quan te de firmar,
suscriu: «Engracia de Deu».

En Quiemet te relacions
ab una tal Reparada,
que á més de ser bastant tonta,
es grossa com una márfega.
Per xó'n Quiemet parlant d' ella
n' deya ab molts recansas:
—Gracia, no'ls gens ni mica...
i però te bastanta grassa!

No'm recorda quin favor
vaig fer, á la Leonor
que sense faltarhi un mot,
ella que cap gracia té
per disposarne, 'm digué:
—Li dono gracies per tot!

Que sigui fill l' Antonet
de Gracia, res te d' extrany.
Mes que l' Ambrós, son company,
digu, l' grandissim ximplet
qu' es molt graciós, no ho comprench,
perque des de Gracia fill,
l' Antonet, sens cap perill,
més que graciós... es gracienc!

Pujant al tranyí
el pobre Pasqual,
á Gracia va caure
fentse bastant mal.
Y al veure'l com queya,
digué l' amich Faura:
—Val més caure en Gracia
que no á Gracia caure.

LLUIS G. SALVADOR

En el restaurant:

—Noy, portam ronyons saltats.
—Ja s' han acabat. ¿Vol badella estofada?
—Res de badella. Pots portarme peus de porch ab naps.

—Ja no n' hi ha. Si vol badella rostida...
—La badella m' fa horror. Vingui una ala de pollassatre.

—Ha fet tart, senyor. ¿Li vindrà de gust una ració de badella fiambre.

—Ves al diable tú y la badella: ja t' he dit que no m' agrada. Pero, escolta: ¿com' es que la carta diu sopa y tres plats á elecció?... A elecció ¿ho tens entés?

—Prou que ho tinch entés; pero no á elecció del parroquí, sino del amo del restaurant.

El director de un periódich desacreditat se las hieu ab un dels seus colaboradors.

—Al últim m' he convenstut de que vosté no té ni una espurna de talent, ni un àtom de sentit comú.

—Convingut —respon el collaborador ab dignitat.

—Si tingües talent y sentit comú no escriuria en el seu periódich.

En la Bolsa:

Un individuo interpela á un seu amich que acaba de despedirse molt afectuosament de un individuo de pessima reputació.

—No sé com' s' atreveix á donar la mà á n' aquest pillet!

—¡Qué vol que fassi! Mentre li tinch la mà agafada, estich segur que no me la ficará á la butxaca.

Entre aristòcratas.

El marqués de R., que no's distingeix ni molt menos com á home cuidadós de la llimpiesa personal, li deya á la comtesa de B.:

—De noblesa antiga com la meva pocas n' hi ha. L' origen dels meus blassons se remonta á l' any 1200. Resposta de la comtesa:

—Ara m' explico las tacas y la capa de pals que porta á sobre.

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

1. XARADA.—As-pi-ra-ci-ó.
2. MUDANSA.—Pau—Peu.
3. TARJETA.—De la Terra al Sol.
4. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Princesa.
5. GEROGLÍFICH.—De llunyans terras llargues mentidas.

Han endevinat, totes 6 part de las solucions corresponents al número anterior els caballers: Raïmundo Torroja, Alfonso Vergés y Costa (alias) Papitu Xich, Carambolaire, Un corregidor, Un pinxo capellà (a) Matón, Matías Costa Romaná (a) Criandillas y C. Marqués de la Fanalada.

XARADA

—No sé perque ha de tenir
la total sempre tirada,—
deya una senyora un dia
á sa criada Tres-quarta.

—No veu que ab tanta calor
ens quedarem asfixiadas
si per cas no aprofitén
la poca fresca que passa?

—Senyora, això dos ho faig
es hu las moscas, la plaga,
del beneyt de Sant Arcis
que cap istiu 'ns fa falta.

Y prima més que una sigui
molt neta y molt endressada,
dos á la casa hi ha moscas
no fa may prou goig la casa.

MÁXIMO ELECTRA

ANAGRAMA

- d'Hont vas, Tot?
—Cap al teatre.
—¿Que vas á veure algún drama?
—No, noy, ópera; Tot.
—¡Bona!

—Y vas sol?

—No; ahí á la tarde
varem quedar ab en Tot
per trobáns. Dos rals l' entrada;
¿qué vols més?... Es vritat qu' es
la companyia molt flaca...
—Son las que més ens resultan,
noy, aquestas; son baratas,
y á més t' atipan de galls...
que això sempre es una ganga.

J. MORET DE GRACIA

TRENCA-CLOSCAS

DESIDERI L. SALA

TONA

Combinar ab las presents lletres una zarsuela castellana.

JAUME CANSALADA DE REUS

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1	2	3	4	5	6	7
6	6	5	2	3	2	—
6	6	7	2	7	7	—
6	6	3	5	—	—	Carrer de Barcelona.
5	6	7	—	>	>	5
5	2	—	—	—	—	Mineral.
5	—	—	—	—	—	Consonant.

NOY DE LAS MOSTRAS

GEROGLÍFICH

TOS | X

VLLS

KK lo lo lo KK

UN PARÉ DE FAMILIA

Caballers: M. A. Gall, A. Vergés y Costa, Un mosquit, Matías Costa, Napoleón Teixidó, y Noy de Pallejà, el Faiges: No senyors.

Caballers: L' Aliga d' Hostalrich, Faló Xellivel, N. Mutsu-Hito, E. Ordaná B., y Joseph Gili Muntal (Pep Pó): Si senyors.

Caballers: P. G. G., S. A. y C., J. F. Gayres, Sisket D. Paila, Francisco Lienas, Camilo Congost Sanz, y Oriol Ribas: Rebut als originals qu' envian ab destí als Almanachs. Mil gràcies.

Caballer: J. Joan G.: No ns té utilitat.—Pau Clariana: Massa primaveral.—Xech de Llansá: No'ns xoca.—Alex Vall: Dispensi, pero no pensé publicarlo ni ara ni mai. Allò no s'ha trobat enllach.—Lleó Vila y Huguet: D' això se'n diuen treballs kilomètrics. Veurem.—A. C.: No havent pogut anar aquesta setmana per falta d' espai, pera'l número que vé resultarà fora de temps.—C. Xivell: La cantarella es regular. Això no vol dir que's publiqui.—Gedóen Militar: No nos hace la pesada. Esto harà mucha gracia en los Madriles.—Musclús: Això d'haverse d'esperar, es moneda corrent. Paciencia.—Un frenolech: El xiste d' l' ullera ja no passa. Li publicarérem quan hi torni á haver eclipsi, qui diuen els intel·lectuals.

—Yemma Dou: Somets d'aquest color no'ns admetém. Un Corregidor, Peret Salavert, y A. B.: No podém insertar les cartas que'ns envian per varias ràhons.

LA REPÚBLICA

MAGNÍFICA LÁMINA ALGÓRICA

TIRADA Á VARIAS TINTAS,

propia para decorar salones de Cassinos, Societats, Centros populares, etc.

Preu: DOS pessetas

Imprenta LA CAMPANA Y LA ESQUILLA, carter del Olm, número 8
Tinta Ch. Lorilleux y C°